

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/145/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010109
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010109.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému G. J. pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 6. februára 2013 odvolanie obžalovaného G. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. augusta 2012, sp. zn. 1T/29/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6. augusta 2012, sp. zn. 1T/29/2012, bol obžalovaný G. J. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom, čo ako zamestnanec spoločnosti S.M. Logistics Slovakia, s.r.o. Považská Bystrica, Zámostie 180, spôsobil zamestnávateľovi škodu a súhlasil, aby na úhradu škody bola použitá suma 661 Eur, ktorá mu následne bola jednorázovo zrazená z cestovných náhrad, žiadal o vyplatenie finančnej čiastky vo výške 661 Eur splnomocnenú zástupkyňu tejto obchodnej spoločnosti D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom R. U., N. 20XX/XXX a to:

- v presne nezistenom čase v mesiaci október 2010 v R. U., M. XXX, v priestoroch spoločnosti S.M. Logistics Slovakia, s.r.o. Považská Bystrica, pričom jej vulgárne nadával a v prípade nevyplatenia peňazí sa jej vyhrážal zničením jej vozidla,
- dňa 11. apríla 2011 asi o 13.15 hod. opakovane telefonicky, pričom jej vulgárne nadával a v prípade nevyplatenia peňazí sa jej vyhrážal vyhodnením jej auta do vzduchu a jej zabitím, ako aj zabitím jej syna,
- dňa 12. apríla 2011 asi o 19.00 hod. telefonicky a už žiadal vyplatiť sumu 700,- eur, pričom vulgárne nadával a v prípade nevyplatenia peňazí sa jej vyhrážal zabitím jej syna,

Za tento trestný čin bol obžalovaný G. J. odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný G. J. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste, ako aj pre nesprávnosť konania, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazoval na to, že poškodenej sa žiadnym spôsobom nevyhrážal, že trestného činu vydierania sa nedopustil a uznanie viny okresným súdom, keďže podľa jeho názoru nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, považoval za nesprávne a nezákonné. V zhode so svojimi obhajobnými tvrdeniami poukazoval opakovane nielen na to, že poškodenej sa nevyhrážal osobne a ani telefonicky, ale aj na to, že podľa jeho názoru ani na podklade vo veci vykonaných dôkazov, predovšetkým svedeckých výpovedí,

nebolo preukázané, že by zažalované skutky spáchal. Poukazoval tiež na to, že CD záznamy údajných telefonických hovorov, ktoré predložila poškodená a ktoré síce okresný súd neprehral, nemožno považovať za zákonne získaný dôkaz. Vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, že tieto záznamy nie sú totožné s jeho telefonickými rozhovormi s poškodenou a že neobsahujú hlas obžalovaného, ako aj na okolnosť, že podľa neho nie je zrejme za akých okolností, v akej súvislosti a s akými časovými údajmi bola táto nahrávka vyhotovená, nemožno podľa názoru obhajcu takúto nahrávku údajného telefonického rozhovoru použiť ako dôkaz v trestnom konaní. Namietal tiež, že už v prípravnom konaní boli podľa jeho názoru porušené práva obžalovaného tým, že o podaní obžaloby rozhodol a túto podal prokurátor JUDr. Vladimír Tatarka, ktorý mal byť z konania vylúčený z dôvodu zaujatosti pre jeho príbuzenský pomer k zástupcovi splnomocnenca poškodenej. Podľa názoru obhajcu mal okresný súd uvedené pochybenie napraviť postupom podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., pretože podanie obžaloby bolo podľa neho nezákonné. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného G. J. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku považovala za správne a zákonné, rovnako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Poukázala pritom na skutočnosť, že konanie pred okresným súdom, na ktorom obžalobu nezastupoval obžalovaným namietaný prokurátor JUDr. Tatarka, ale iný prokurátor, bolo vykonané kontradiktórnym spôsobom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 14. decembra 2012, na verejnom zasadnutí vykonanom v súlade s ustanovením § 293 ods. 5, 7 a § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného G. J. i splnomocnenca poškodenej D. T. (upovedomenie bolo obžalovanému riadne a včas doručené, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, pričom obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti, rovnako postupoval aj splnomocnenec poškodenej) preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného G. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o svedecké výpovede D. T., D. R. a J. N. na hlavnom pojednávaní, ktoré boli zhodné s ich svedeckými výpoveďami z prípravného konania, a o listinné dôkazy (dohoda o uznaní záväzku obžalovaným, dohoda o hmotnej zodpovednosti a o skončení pracovného pomeru), o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Y. skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného G. J.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného G. J. zo spáchania žalovaného skutku pozostávajúceho z troch čiastkových útokov. Okresný súd pritom dôvodne postupoval, pokiaľ nielen vzhľadom na už uvedené vo veci vykonané dôkazy nevykonal dôkaz prehratím záznamu telefonických hovorov predložených na CD nosiči poškodenou, ale aj preto, že išlo o dôkaz neúčinný. Poškodená D. T. zaznamenala na svojom mobilnom telefóne obsah jej adresovaných telefonátov od osoby, ktorá jej vulgárne nadávala a vyhrážala sa jej zabitím i zabitím jej syna, záznam prehrala na CD nosič a predložila vyšetrovateľovi ako dôkazný prostriedok, ktorý mal preukazovať pravdivosť jej svedeckej výpovede. Z tohto pohľadu išlo u poškodenej o oprávnené konanie, ktorým neporušila dôvernosť ústneho ani iného prejavu osobnej povahy, keďže z hľadiska jej adresovaných vulgárnych nadávok a vyhrážok zabitím vôbec nešlo o dôverný prejav osobnej povahy telefonujúcej osoby, ani nekonala s úmyslom neoprávnene poškodiť práva telefonujúcej osoby, nezverejnila záznam tretej osobe, ale naopak oprávnenne chránila vlastné práva a predmetný záznam predložila vyšetrovateľovi v trestnej veci, v ktorej mala procesné postavenie poškodenej. Z tohto hľadiska

išlo teda o legálne získaný dôkazný prostriedok v zmysle § 119 Tr. por., avšak k tomu, aby ho bolo možné použiť v konaní pred súdom (a predtým v prípravnom konaní), bolo potrebné zabezpečiť hlasovú vzorku obžalovaného i poškodenej a znaleckým dokazovaním vykonať ich identifikáciu s hlasmi osôb nachádzajúcich sa na poškodenej predloženej zázname, najmä keď obžalovaný sa obhajoval tým, že záznamy nie sú totožné s jeho telefonickými rozhovormi s poškodenej a že neobsahujú jeho hlas. Vyšetrovateľ v prípravnom konaní však takto nepostupoval, preto bol tento dôkazný prostriedok bez vykonania uvedených procesných úkonov pre ďalšie trestné konanie právne nepoužiteľný (neúčinný) a okresný súd dôvodne nevykonal dôkaz prehratím poškodenej predloženej záznamu. Skutočnosť, že v prípravnom konaní sa dňa 30.11.2011 dvoch procesných úkonov (výsluch poškodenej a konfrontácia) realizovaných vyšetrovateľom zúčastnila ako zástupca splnomocnenca poškodenej JUDr. Nadežda Tatarková, v tom čase advokátska koncipientka advokáta Mgr. Marcela Péliho a dcéra prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici, nemala vplyv na zákonnosť vykonaných procesných úkonov a nebola ani dôvodom na vylúčenie JUDr. Vladimíra Tatarku, prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici, ktorý v posudzovanej veci podal obžalobu tak, ako sa mylne domnieva obžalovaný. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že dcéra prokurátora ako koncipientka advokáta bola splnomocnená na zastupovanie len na úkonoch dňa 30.11.2011, pričom koncipientskú prax u advokáta Mgr. Marcela Péliho ukončila v mesiaci december 2011, kedy prípravné konanie nebolo ešte skončené. Prípravné konanie v posudzovanej veci bolo totiž ukončené až 29.2.2012 a obžaloba bola podaná dňa 28.3.2012, teda JUDr. Nadežda Tatarková nemala nielen dôvod, ale ani možnosť ovplyvňovať prípravné konanie. Uznesením Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici zo dňa 11.6.2012, sp. zn. Pv 454/2011 - 30 bolo pritom na podklade obžalovaným vznesenej námietky zaujatosti nielen rozhodnuté, že JUDr. Vladimír Tatarka, prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici, nie je podľa § 31 ods. 1 Tr. por. vylúčený z vykonávania úkonov v posudzovanej trestnej veci, ale navyše v konaní pred okresným súdom obžalobu nielenže zastupoval iný prokurátor, nie tento obžalovaným namietaný prokurátor, ale a predovšetkým boli všetky dôkazy v rámci dokazovania pred okresným súdom vykonané kontradiktórnym spôsobom. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu k zákonnosti procesného postupu a ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného G. J. zhodne s obžalobným návrhom ako pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dvoch rokov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k týmto výrokom, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného. So zreteľom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného G. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.